

Sousedka

ze Skalistých hor

PASEKA

BLANKA SOLAŘOVÁ - CALIBABA

Blanka Solařová-Calibaba
Sousedka ze Skalistých hor

V š e c h n y
p o s t a v y
v této knize
jsou fiktivní
a jakákoliv
podobnost se
skutečnými
lidmi je čistě
náhodná

Blanka Solařová-Calibaba

Sousedka ze Skalistých hor

Paseka 2012

© Paseka, 2012

© Blanka Solařová-Calibaba, 2012

ISBN 978-80-7432-224-2 /PDF/

Na dlani mi přistála masivní sněhová vločka a já se překvapeně podívala na Kníra Kanadského (*jak jsem tajně manželovi přezdívala*):

„Hele, proč sněží v červenci?“

„Jo, zapomněl jsem ti říct, že ve Skalistých horách sněží skoro každé měsíci. V létě to stejně za chvíli roztaje. Na to si zvykneš...“

Z obrovské hokejové tašky postupně vyskládal na kuchyňský stůl: oteplovačky, obrovskou parku, sněhové boty Sorrel, vyteplené rukavice a vlněnou kuklu s očním prostřihem.

„Tady se určitě nudit nebudeš. Počkej, až uvidíš místní faunu. Kojoti, medvědi, sem tam rys...“

Zoufale jsem si začala okusovat nehty. Už mě to věčné stěhování přestávalo bavit, jenže...

Naftový průmysl je děvka vrtkavá a tak jsme postupně následovali ropné vrty do Ruska, na střední východ a konečně do Kanady. Knír byl rád, že může pracovat v rodné zemi a já...

Já jsem k sobě nervózně tiskla Inženýra, *čistokrevného shih-tzu, kterého jsem si přivezla z Thajska.*

Fakt řekl kojoti, nebo kokoti...?!?

„Ve Fort MacMurray budu jen pár týdnů, ale kdybys přece jen něco potřebovala, obrať se na sousedku. Však se už znáte.“

Znáte? Vyměnily jsme si pár mejlů. (*MŮŽU PŘES VÁŠ POZEMEK PROJET BAGREM? JE TO JEDINÁ PŘÍSTUPOVÁ CESTA DO MÉ ZAHRADY.*) (*SAMOZŘEJMĚ.*)

„A tady je předčasný dárek k tvým narozeninám. Můžeš psát tu svoji experimentální poezii stylově.“ MacBook. Chce se vykoupit. Brackenridge (*můj umělecký nick*) umrzne v prdeli světa!

*

LEKCE ČESKÉHO JAZYKA
[plotnová lyrika]

Učím Práskacího Kníra
Česky

[Už umí
DU KOUŽIT
GULÁSHEK
ŽÍZETCHKY a
VELKÝ PERDEL]

Srazil mi svetr
Zakleje omluvně
SORRY
I AM A BIG TROUBLA

Číhá v šatně
Skrývá se v řadě košil
Jako hladový pardál v savaně

Lezu ze sprchy

PAU!

Prej JASEM TADY NAHOUDOU

Má kladný vztah k mé domovině

Líbí se mu

Že mám kapsy pořád plné

Pytlíků kečupu a hořčice z Fast Foodu

[Taky sůl pepř a ocet]

Daň Husákových dětí...

Mám divnou náladu

Přetažený maskára

Baba přechází silnici ZÁMĚRNĚ půl hodiny

VSTOUPÍM DO KOMUNISTICKÉ STRANY KANADY!

Proč? Ani nevím...

Někdy mě všechno sere...

Práskací Knír

Ukáže na babu

Aby mě povzbudil

MUCH BIGGER VELKÝ PERDEL THAN YOURS

August 18, 2010

Sousedka na sebe nenechala dlouho čekat. Drze mi zazvonila u dveří v osm ráno. Táhla za sebou dva krvelačně vypadající vlkodavy, které *venčí kamarádce*.

Všimla si, že *mám také pejska, takže bychom mohly chodit spolu*.

Se zalepenýma očima jsem okšírovala Inženýra a přidala se k její smečce. Ukázalo se, že sousedka je takový kanadský Všeználek. Rozumí výcviku psů, výchově dětí, investicím, bankovníctví, školství, politice, světovým událostem a především zdravé stravě.

„Viš, ty lasagne ze sušené cukíny chutnají vyloženě úžasně, věříš? Já teď jím jen syrovou stravu, tepelně nezpracovanou. Dehydruju úplně všechno, hlavně hrušky a meloun. Jestli chceš, půjčím ti svůj dehydrátor!“ zahleděla se na mě s očekáváním.

„Ne, to je dobrý, dík. Já žeru hlavně uzeniny a vlašák domácí výroby. A když není vlašák, nepohrdnu ani majonézou,“ zklamala jsem ji.

*

V úterý si sousedka zakoupila nový úbor na jógu a začala v něm džogovat kolem parku.

V mrazu si k tomu nasadila beranici a vestu pletenou z králíčího chlupu. Když jsem se vynořila z obydlí, považovala

za nutné mě informovat o svých nejnovějších sportovních aktivitách.

„Chodím teď na **trx suspension training**. Je to úžasný.“

„Co? Jako někde viset?“

„Jo, jsi na takovejch závěsnejch zařízeních a posiluješ úplně všechno. Nechceš chodit se mnou?“

„Ne, to je dobrý, díky. Já chodím na procházky s Inženýrem. Pokud jde o sporty, závodně se povaluji.“

*

Ve středu mělo duo vlkodavů nové svetry se sněhovými vločkami a reflexní obojky s pestrobarevnými světýlky. Sousedka během procházky lesíkem posbírala sedm kojotích bobků do igelitového pytlíku.

„To si kojoti značí své teritorium,“ poučovala, „musíme začít sbírat JEJICH hovna, aby věděli, že TOHLE je naše území.“

„A neměli bysme tady rovnou začít taky kadit, aby to kojotům jako bylo hned jasný?“

„Nedělej chytrou a sbírej!“

*

Ve čtvrtek mi sousedka přinesla **plašič na jeleny**.

„Jinak ti okoušou všechny stromy. Taky by sis měla kmeny obalit ochrannou **plastikovou sítí**.“

„Ale já mám jeleny ráda.“

Pořád je počítám. Uvažovala jsem o tom, že bych jim dala na zahradu velkej kus soli „...to oni milujou.“

„Tak to teda ne. Já na ně střílím **paintballovou** puškou, aby